

Det, der bestaar.

Det Guds Ord bestaar enestaaende, (61, 40, 8).

Til hvem?

Jehesus sagde da til de tolv: "Mon ogsaa I vil gaa bort?" Simon Peter svarede ham: "Herre, til hvem skulle vi gaa hen? Du har jo det evige Livs Ord; og vi have troet og erkendt, at du er Guds Sællige." Joh. 6, 67-69.

Læs Joh. 6, 60-71. Fra den Tid traadte mange af hans Disciple tilbage og vandrede ikke mere med ham, hedder det lige foran de ovenfor anførte Ord. Det blev altsaa Følgen af den Tale, eller Ordveksel, som vi har læst om fra 26. Vers af — mange af Jesu Disciple forlod ham.

Det var jo selvfølgelig, ikke sandt? Men — lad os se nærmere paa den Sag. Det synes klart, at Jesus i sin Tale ifølge sig selv lagde an paa at friste de mange, som havde fulgt ham for Vespisingundersørelses Skuld.

Han kendte, hvad der drog dem, og han var det ikke om at gøre at samle mange beundrende Tilhængere, men derimod fandte Disciple.

Den menneskelevende Guds Søn gik ikke ud paa at stifte jordfæst Herlighed for sig selv eller sit Følge, men paa at bygge et sandt Guds Rige paa Jord, med evigt Liv og Herlighed hilst som Maal.

Mange af hans Disciple, som havde hørt ham, hedder det ligefrem, sagde: "Dette er en haard Tale; hvem kan høre den?" (han ogsaa overlæstes "høre ham?"). "En haard Tale" — men hvad var da det haarde i den? Det var da ingen forvarende Lovtale.

Jo, det var dette bestemte, afgjorte, som vi saa ofte møder hos

Johannes og i hans Gengivelser af Jesu Ord. "Hvad, hvad Jesus sagde til Folket: "Mden nogen bliver født paany, kan han ikke se Guds Rige." "Mden nogen bliver født af Vand og Blod, kan han ikke komme ind i Guds Rige." Dette, "kan ikke se", "kan ikke komme ind i Guds Rige", det var haarde Ord for enhver, som mente at kunne se og hjælpe sig selv ind i Guds Rige uden ny Fødsel.

Enhver Mulighed er udelukket. Noget lignende afgjort møder vi allerede i Jesu Ord Vers 26 og 27 — de to Slags Mad.

Men naar han saa videre siger: "I have set mig og dog ikke troet." (3. 36) — "Nogen kan komme til mig, uden Faderen, som sendte mig, drager ham" (3. 44) og særlig: "Derfor I ikke øde Menneskefølelsens Rød og drækker hans Blod, hvad I ikke Liv i eder" (3. 53), saa fæstnes hans Tilhørere over for noget lige saa afgjort, noget, de slet ikke kan komme uden om.

Da — de bejlige, bejlignede Ord, Jesus talte om "den Mad, der varer", om "evigt Liv", om sig selv som "Livets Brød og Livets Drik", om, at den, "som kommer til ham, vil han ingenlunde faa ud", — dette virkelig glade Udfald, det er gaaret deres Tænk forbi.

Men eet har de aabenbart forstaaet — at uden om Jesus, uden at komme til ham og tro paa ham, uden at nyde ham, var det ingen Vej til Glimmerig eller til evigt Liv.

Dette altsaa, at det varige, det evige Liv og det evige Livs Røring gennem Guds Søn, at det stilles saa absolut foran, det er for dem den haarde Tale. Men er det ikke det samme end nu? Mange hylde Kristus som en stor Moraliser, Kristenommen som den største civiliserende Magt, men dens Absolutisme er dem en haard Tale.

Dette, at det absolut fandte, det

varige, det evige Liv skal sættes over Nr. 1, og at Tro paa Kristus og Hjælpelse af ham til Røring af Udsiddet er eneste Vej til Sællighed, det er en Tale, for hvis Skuld mange vender Kristus Nøggen.

Jehesus vidste det, at mange for denne Tales Skuld vilde forlade ham, han vidste endogaa, at Judæerne vilde forraade ham. Na ja, hvad var Tælen om evigt Liv for den pengegerige!

"Men hvad om I saa se Mennekeskinner jare op, hvor han var her?" Dette er som et sidste advarende Ord til dem, der foragtedes paa hans Tale.

"Hvad om I?" — om det nu aligevel stadfæstet sig, som jeg har sagt, hvad saa med eder? Det er værd at tænke over.

Men saa de tolv? "Mon ogsaa I vil gaa bort?" Han vil, de skal tage Standpunkt, og han hjælper dem dertil med sit Spørgsmaal. Der var et andet Spørgsmaal, som laa lige op til Jesu Spørgsmaal, og det er det, vi har sat som Overkrift — Til hvem?

Det havde de mange, der forlod Jesus, nok glemt at spørge om. Til hvem? spørger Peter, hvem skulde de gaa hen til, hvis de forlod Jesus?

Dette Spørgsmaal kaster Blikket ud i hele den vide Verden, og det leder os til at tænke paa, hvad samme Peter siden sagde: "Der er ikke Frelse i nogen anden; thi der er ikke noget andet Navn under Himmelen, givet iblandt Mennesker, ved hvilket vi skulde blive frelst." (Apost. 4, 12).

Men læg Mærke til Peters eget Svar her: "Du har det evige Livs Ord, og vi have troet og erkendt, at du er Guds Sællige." Det er et mærkeligt Svar, fordi det staar i Forhold til Jesus sine flere Udsagn.

"Du har det evige Livs Ord", det vil ikke blot sige, at Jesus har talt Ord om det evige Liv, men Ord, som viser Vej til og hjælper til Delagtighed i det evige Liv.

Dg, "vi have troet og erkendt, at du er Guds Sællige". Troet først, og saa siden har de erkendt det, de først troede.

Om mon ikke Udtrykket "Guds Sællige" staar i Forhold til de Ord, Jesus har talt om, at han er kommen ned fra Himmelen, at Gud var hans Fader, og han var det Fæd og Blod, der skulde give Verdenet Liv?

Læs du saa over det, Læser, hvis du synes, Jesu Tale er haard, hvis du vender ham Nøggen, til hvem vil du gaa?

sin Tid blive opløst af en af "den danske Kirkes" Præster. Vlandt andre smukke Udtryk huffer jeg særlig dette: "Det kan jeg maaske sige lidt mere andelst end Paulus." Men Artiklens Emne var altsaa Forfølgelsen, og dens Kerne, at der er ingen Forfølgelse, det er kun Anselms Teori. Den Artikel i "Dannevirke", jeg nylig læste, er kun en Gengivelse af "Hjelms Teori", og paa Steder næsten en ordret Gengivelse af hans Sætninger.

Jeg fortaar, at Past. Benedict Nordenfost har taget til Genmæle mod denne forvildede Forfølgelsesteori, og at han har tilføjet den med Udtog af Paulus' Brev. Da Eftergaard saaledes ser, at han faar Paulus imod sig, saa lader han ganske rolig Paulus sejle sin egen Sø, og han holder sig udelukkende til Evangelierne. Hvor længe kan nu kan holde paa disse, ved jeg ikke, thi at Forfølgelsesteorien ogsaa findes der, er givet, selv om den først i Brevene er videre udviklet og klargjort. Se for Eks. Joh. 1, 29:

"Se, det Guds Lam, som bærer Verdens Synd!" 10, 15: "Jeg sender mit Liv til for Fødselen." Matth. 20, 28. Ligeform Menneskeskinner ikke er kommen for at lade sig tjene, men for at tjene og give sit Liv til en Gensløsning for mange". Luf. 22, 20: "Denne er den nye Paat i mit Blod, det, som udgydes for eder." Naar Eftergaard endvidere vil hævde, at Gud ikke er vred over Synden, saa staar der Joh. 3, 36:

"Den, som tror paa Sønnen, har et evigt Liv; men den, som ikke vil tro Sønnen, skal ikke se Livet, men Guds Vrede bliver over ham." Nej, Eftergaard kan ikke heller konsekvent beholde Evangelierne, og han faar som en Præst uden Bibel, uden en Forfølgelse, fordi: udmitt det, der giver Kristusdommen sit egentlige Værd! I Sandhed en beklagelig Stilling for en Præst, der skal vejlede Sjælene og føre det fortabte til Frelse! Det varje er endda, at han er vist ikke ene i sit Samfund, og Udelat "Dannevirke" synes at være paa hans Side; hvorfor skulde det ellers tilbagevise Past. Storgaards Artikel, som jo ikke var andet end en jævn klar Fremstilling af den bibelske Forfølgelsesteori, saaledes som vor lutheriske Kirke i Aarhundreder har fastholdt den.

Men Eftergaard vaalhaar rigtig nok, at Reformationen er ikke noget Strid, stillestaende, men en levende Dæm, der udvider og udvikler sig. Ja, det er sandt, men Aliden til Verdens Liv og Kraft er jo netop Troen paa Forfølgelsen — Troen paa, at Bibelen er Guds Ord. Det er nemlig ikke forbeholdt den nyeste Tidens store Teologer: Helweg og Eftergaard at imødegaa disse to Reformationens Sædeprinciper; det gjorde de gamle Rationalister for 150 Aar siden. Helwegs og Enderlids Reformer er slet ikke andet end et Udfog paa den gamle Rationalismes Suppeben, og det er intet Under, at den nye Suppe bliver vammel og usmagelig. Den Gang bragte Rationalismen Død, og det vil den gøre ogsaa nu. Støffets, støffets Kirkefolk, som skal nøjes med saadan Føde! Det er Vand for Vin, Sten for Brød, Gift for Manna, Død for Liv.

Jeg har ikke skrevet dette af Vigt til Strid, af Bistighed, eller fordi jeg ønsker "den danske Kirkes" Undergang. Der er mere end Mark nok for begge vores Kirkesamfund, blot vi kan faa noget udrettet blandt de Tusinder og atter Tusinder af Landsmænd herovre, hvoraf jo det overvældende Flertal slet ingen Forfølgelse har med Kirken og dens Raadembidler, og saaledes heller ikke med dens Herre. Mit Ønske for "den danske Kirke" er, at den maa eje Liv og Kraft til mange Sjæles Frelse. Men dette, som jeg her har omtalt, er kun Død og bringer kun Død. Skal saadan Teologi være raadende i "Den danske Kirke", saa underkriver den sin egen Uddød og ogsaa som Kirkesamfund, det beviser af Kirkehistorie. Den Kirke, som skal holde sig oppe paa Verdens Vølgegang, maa have et sikkert Tilflugtssted for den af Samvittigheden og Synden forpinte Sjæl, og et saadant findes kun i ham, der "blev saaret for vores Overtrædelser og knust for vores Misgerninger", ham, der tog vor Straf paa sig og betalte vor Skyld med sit Blod. En Kirke, der vil bestaa, maa have et tilforladeligt Ord, der skanner som et klart Øys paa et mørkt Sted, nemlig det uroffelige Guds Ord i vor Bibel, det, som viser os til Forfølgelsen og til Gud i ham.

Jeg fortaar, at der i "Dannevirke" for Tiden læses en Forhandling om Forfølgelsen. Retop hvor gammel denne Forhandling er, ved jeg ikke. Men jeg ved, at den herovre bekendte Præst Th. Helweg, som jo nu i mange Aar har opholdt sig i Danmark, for 5 a 6 Aar siden holdt et Foredrag om Forfølgelsen, hvilket egentlig gik ud paa, at der ingen Forfølgelse er. Han blev stærkt imødegaaet af Grundtvigianerne af den gamle Skole, men dette bevirkede, at han lod Foredraget trykke i "Hjelmsblad". Denne Artikel hørte jeg i

Rej, det Sogn tilhører jeg ikke.

Ganske tilfældigt er jeg kommen til at læse et Par Artikler i "Dannevirke" af den gennem sine Skrifter nok saa bekendte Forfatter og Præst Ar. Eftergaard. Han synes imidlertid kun at være daarligt behandret i Teologien. En vis Teologi har han jo nok dannet sig, og jeg fortaar, at han endogaa finder den saa fortreffelig, at han ønsker at meddele den til andre. Støffets Folk, som skal leve paa den!

Den første Artikel læste jeg for ca. tre Maanedere siden. Han var ved at bestemme, hvor stor Vildheden var, eller hvilke Del af den, man kan antage som Kanon eller Regel. Jeg kan ikke citere Ordene, han brugte, da jeg ikke har et Udvalgt af de gamle Ord, men det vilde den gøre ogsaa nu. Støffets, støffets Kirkefolk, som skal nøjes med saadan Føde! Det er Vand for Vin, Sten for Brød, Gift for Manna, Død for Liv.

Jeg har ikke skrevet dette af Vigt til Strid, af Bistighed, eller fordi jeg ønsker "den danske Kirkes" Undergang. Der er mere end Mark nok for begge vores Kirkesamfund, blot vi kan faa noget udrettet blandt de Tusinder og atter Tusinder af Landsmænd herovre, hvoraf jo det overvældende Flertal slet ingen Forfølgelse har med Kirken og dens Raadembidler, og saaledes heller ikke med dens Herre. Mit Ønske for "den danske Kirke" er, at den maa eje Liv og Kraft til mange Sjæles Frelse. Men dette, som jeg her har omtalt, er kun Død og bringer kun Død. Skal saadan Teologi være raadende i "Den danske Kirke", saa underkriver den sin egen Uddød og ogsaa som Kirkesamfund, det beviser af Kirkehistorie. Den Kirke, som skal holde sig oppe paa Verdens Vølgegang, maa have et sikkert Tilflugtssted for den af Samvittigheden og Synden forpinte Sjæl, og et saadant findes kun i ham, der "blev saaret for vores Overtrædelser og knust for vores Misgerninger", ham, der tog vor Straf paa sig og betalte vor Skyld med sit Blod. En Kirke, der vil bestaa, maa have et tilforladeligt Ord, der skanner som et klart Øys paa et mørkt Sted, nemlig det uroffelige Guds Ord i vor Bibel, det, som viser os til Forfølgelsen og til Gud i ham.

J. A. Jensen.

Fra de nordiske lutheriske Kirkesamfundes Marsmøder.

(Efter Referater i "Scandinavian").

Ganges Synode. Søndag Aften den 8. d. holdtes der Ordinationsgudsstjeneste i den femte Augustana-Synodes Kirke (Med Wing), hvor 6 teologiske Kandidater blev ordineret.

Mandag Eftermiddag til Dr. J. A. Lenker 10 Minuter til at tale om Indførelsen af de skandinaviske og tyske Sprog i vore amerikanske Skoler. Disse Sprog er indført i flere Højskoler, men det bringer ikke det fornødfede Resultat. Vi maa faa Sprogundervisning i vore "Grade Schools" i vort Land, som underviser i fremmede Sprog. Her vilde vi faa et langt heldigere Resultat, og Dr. Lenker troede, vi burde lægge Væretskærterne i den Retning.

Co-Education Sagen, som vi omtalte i Nr. 24, blev nu atter taget op til Behandling. Vedtaget at ingen maa tale mere end 10 Minuter, og ingen maa tale mere end en Gang. Mange baade af Delegaterne og Præsterne deltog i denne Samtale.

Drøftelsen af denne Sag fortsattes senere og endte med, at Synoden henstiller til Menighedens Overgivelse Spørgsmaalet om at give Figerne Udgang til Collegeafdelingen ved Red Wing Seminar og rapporterer til næste Marsmøde.

Marsmødet vedtog Beslutning til et samlet Væls af \$67,000 til Synodens forskellige Virksomheder i indværende Samfundsaar.

Synodens Udg., Uddareren" havde givet Underbid, og det henstilledes til Præster og Delegater at samle hver 5 nye Høldere.

Sammundet havde det sidste Aar modtaget to testamentariske Gaver, et paa \$22,000 — og et andet paa \$3,000.

Følgende Udtalelser af det teologiske Fakultet ved Red Wing Seminar om straffeløse Bielle besluttedes trykt for at forhandles ved næste Marsmøde.

1. Den saakaldte strengere Betragtning af Sagen inden den lutheriske Kirke anerkender væsentlig kun to gyldige Grunde for Ekskommunikation i Genhold til Math. 5, 32 og 1. Kor. 7, 15. Denne Betragtningmaade giver vi vor Tilslutning.

2. Naar saadan gyldig Ekskommunikation har fundet Sted, da hverden den lutheriske Kirke, at den saakaldte "Ulfaldige Part" har Ret til at indgaa i nyt Vægteskab og kan saaledes gives firkelt Bielle. Ved en firkelt Bielle herom findes i "De Schmalckaldiske Artikler", Afsnit, Punkt 39 saalydende: "Ugesaa er Forbudet om, at naar to ere skilte ad, den udfaldige Part da ikke skal have Lov atter at gifte sig, uretferdigt".

3. Under vore firkeltelige Forholde er en Præst aldrig forpligtet til at give Straffeløse firkelt Bielle. Han tør i saamaade lade sig bestemme af Forholde og Omstændigheder. Det kan saaledes blive vanskelig for ham at gaa Bished for, at Bekommende virkelig udgør den "Ulfaldige Part". Ugesaa maa det medgives, at vort Lands forskellige Ekskommunikationslovs nokfaa stor Uensartethed og tilbids endog en firkelt Overlidskiffed. En strengere Præstis for Præsters Bekommende paa dette Omraade, maa derfor mere egnet til Størfelpe af den sædelige Sæns blandt vort Folk.

Med Hensik herpaa anbefales at vore Præster, som Regel, ikke giver Straffeløse firkelt Bielle.

Præsten. Om den i Nr. 23 omtalte Opbyggelse af egen Mission i Aina hedder det til Slutning: Flere unge Menneker havde udtalt Ønske om at gaa til Aina. Det besluttes at forlange en Prøveafstemning om Aina missionen. Den var afgjort i Fæve af Optagelse af det nye Arbejde. Den endelige Afstemning var overvældende for Aina missionen.

Land

I Wisconsin for Nordvest. Vi har Land til Salg i Hjerter af det berømte Kløver Bæls i det nordlige Central Wisconsin, det bedste Land for Meljorder i Verden; Landet er godt befolket med vel situerede SKANDINAVISKE FARMERE. Jordens Bonitet er den bedste. Landet liggende ved gode Veje i Nærheden af Byer og Jernbaner; godt Vand, Klima og Marked; Skoler, Kirker, Mejerier, Lægekæder. Landet er overstrømmet med Vækseldrift. Lette Vilkaar. Skriv paa Engelsk eller Pølsysninger. JOHN S. OWEN LUMBER COMPANY, OWEN, WIS.

er nu færdig. De Menigheder, som ikke under Marsmødet eller paa anden Vis allerede har indgivet Betsifning, bedes gøre det straks, saa Vogen kan blive iddelst 4. Juli. Til saadanne, som ikke har Betsifning til at saa Vogen hos en Præst eller Agent, sendes den portofrit ved Modtagelsen af 10 Cts. i Fremærker.

Udgivelsen af Marsberetningen betragter vi som et vigtigt Led i Samfundets Arbejde. Derfor tør vi nok opfordre Dem til at gøre, hvad De kan, for at Vogen maa naa saa vidt ud som muligt.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE.

skal glæmme og tilgive, er ialt Været — der maa Bekendelse til først, saa bliver der Tilgivelse, og saa kan man glæmme.

Prof. Egen: Det er umulig for os at forene os med andre Samfund saalange vi holder fast ved "Levede Principer".

Past. Kjelaas: Han vilde spørge — Skal Præsten staa paa Halvvejen?

Past. Winther: Studie være glad over at se Forening, men ikke paa den Maade som foreslaet.

Der ordineredes 9 teol. Kandidater til Præst- og Prædikaatsbet.

Den nordiske Synode. holdt ekstraordinært Møde i Zionskirken, Minneapolis, begyndende Onsdag den 11. Juni.

Angaaende en Indbydelse til at holde Synodemøde i San Francisco i 1915 læser vi følgende:

En meget paa Indbydelse fra Formanden, Moore, og Sekretæren, Lausvig, for "Convention Committee" samt en lignende fra selve Vogen ved Sefr. Helton Taylor for Convention League blev oplæst af Formanden. Hvorfor vil man saa gerne have os nordiske derud? Iffe bare for at vise sin Gæstfrihed. Men man kender ogsaa derude til, hvad de Nordiske, Danske, Svenske og Fjelle har udrettet paa andre Stæter i Landet. De vil gerne benytte denne Anledning til at faa faa mange som mulig af disse Amerikas "most desirable citizens" derud. De trænges derude, og Staten kan ogsaa byde de herligste Udsigtninger i Søkkinnets Land for Settlers. Store, rige Dale ligger og venter paa de Tusinder, som med Tiden vil firkelt vil finde sig hjem. Hvorfor ikke faa de bedste "Ujembyggere", som Amerika har, deriblandt de Nordiske?

Frit Syd Galloner af bedste Beer

En opsigtsvækkende Opdagelse blev fornylig gjort i vort Laboratorium. For første Gang i Verdens Historie har vore Søgtindige fundet en Maade at producere en Malt og Humle Ekstrakt, fra hvilken enhver Mand, Kvinde, ja selv et Barn, med Lethed kan brygge i sit hjem en Malt og Humle Drik, som befinder alle Egenskaber af de berømte tyske Maltprodukter, saadanne som Pilsener, Münchener eller Kulmbacher Beer, Guibor Beerton kan fra denne Ekstrakt tillade en af de ovenfor nævnte tyske Hørløse eller eget Bælg og Smag. Denne nyopdagede Ekstrakt er fjendt i Markedet som

125 Glas Beer Frit

7 Galloner af Pilsener eller Münchener Beer.

LUNDIN & CO., 117 N. Elizabeth St., Chicago, Illinois.

KUPON

Frit Syd Galloner af bedste Beer

En opsigtsvækkende Opdagelse blev fornylig gjort i vort Laboratorium. For første Gang i Verdens Historie har vore Søgtindige fundet en Maade at producere en Malt og Humle Ekstrakt, fra hvilken enhver Mand, Kvinde, ja selv et Barn, med Lethed kan brygge i sit hjem en Malt og Humle Drik, som befinder alle Egenskaber af de berømte tyske Maltprodukter, saadanne som Pilsener, Münchener eller Kulmbacher Beer, Guibor Beerton kan fra denne Ekstrakt tillade en af de ovenfor nævnte tyske Hørløse eller eget Bælg og Smag. Denne nyopdagede Ekstrakt er fjendt i Markedet som

125 Glas Beer Frit

7 Galloner af Pilsener eller Münchener Beer.

LUNDIN & CO., 117 N. Elizabeth St., Chicago, Illinois.

KUPON

11